

“ਫੁੱਟ ਖੈ ਗਈ”

(7:1-53)

ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਕਈ ਨਾਂਵਾਂ ਨਾਲ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ‘ਜਲਾਲੀ ਮਸੀਹ,’ ‘ਅਦੁੱਤੀ ਮਸੀਹ,’ ਜਾਂ ਵਿਲੀਅਮ ਬਾਰਕਲੇ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਕਹੀਏ ਤਾਂ ‘ਸਰਵ ਸਮਰਥ ਮਸੀਹ।’ ਪਰ ਯਿਸੂ ਦੇ ਹੋਰ ਨਾਂਵਾਂ ਵੀ ਓਨੇ ਹੀ ਸਹੀ ਅਤੇ ਅਹਿਮ ਹਨ। ਉਸ ਨੂੰ ‘ਬਹਿਸ ਗੋਚਰਾ ਮਸੀਹ,’ ‘ਫੁੱਟ ਪਾਊ ਮਸੀਹ’ ਜਾਂ ‘ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਵਾਲਾ ਮਸੀਹ’ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਗਿਆ ਉਸ ਦੇ ਕਰਕੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਵੱਡੀ ਬਹਿਸ ਹੋਈ।

ਯੂਹੰਨਾ 7 ਅਧਿਆਇ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚ ਕੇ, ਸਾਨੂੰ ਯਿਸੂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਅਹਿਮ ਸਬੂਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਗਵਾਹੀ, ਪਾਣੀ ਨੂੰ ਮੈਂ ਵਿਚ ਬਦਲਣ ਦਾ ਮੋਅਜਜ਼ਾ, ਹੈਕਲ ਨੂੰ ਸੁੱਧ ਕਰਨਾ, ਸਾਮਰੀਆਂ ਵਿਚ ਜਾਗ੍ਰਿਤੀ, ਹਾਕਮ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਲੰਗੜੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰਨਾ, ਪੰਜ ਹਜ਼ਾਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਖੁਆਉਣਾ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਰੋਟੀ ਦਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵੇਖ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਸਾਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਾਲ ਸਾਡਾ ਕੀ ਸਬੰਧ ਹੈ? ਅਧਿਆਇ 7 ਅਤੇ 8 ਇਹ ਵਿਖਾ ਕੇ ਕਿ ਭੀੜ ਉਸ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਤੇ ਕੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕਰਦੀ ਸੀ ‘ਯਿਸੂ ਕੌਣ ਹੈ’ ਵਰਗੇ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਣ ਵਿਚ ਮਦਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਈਆਂ ਨੇ ਯਿਸੂ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ, ਕਈਆਂ ਨੇ ਨਹੀਂ ਜਦ ਕਿ ਕੁਝ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ।

ਅਧਿਆਇ 7 ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਡੇਰਿਆਂ ਦੇ ਪਰਬ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਉਣ ਤੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਗਲੀਲ ਵਿਚ ਹੋਣ ਨਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮਸੀਹੀ ਲੋਕ ਇਸ ਪਰਬ ਤੋਂ ਓਨੇ ਵਾਕਫ਼ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਿੰਨੇ ਪਸਾਹ ਦੇ ਪਰਬ ਤੋਂ, ਪਰ ਯਿਸੂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਯਹੂਦੀਆਂ ਵਿਚ ਇਸ ਦੀ ਬੜੀ ਅਹਿਮੀਅਤ ਸੀ। ‘ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦੇ’ ਜਾਂ ‘ਡੇਰਿਆਂ ਦੇ ਪਰਬ’ ਦੇ ਨਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਮਸ਼ਹੂਰ ਛੱਪਰੀਆਂ ਦਾ ਪਰਬ ਤਿੰਨ ਵੱਡੇ ਯਹੂਦੀ ਪਰਬਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਸੀ। ਇਹ ਪਰਬ ਪਸਾਹ ਦੇ ਛੇ ਕੁ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ, ਮੱਧ-ਅਕਤੂਬਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਜਿਹੇ ਆਉਂਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਪਰਬ ਦੌਰਾਨ ਲੋਕ ਟਹਿਣੀਆਂ ਜਸੜ ਕੇ ਤੰਬੂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਅਤੇ ਹਫ਼ਤਾ ਭਰ ਰਾਤ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਸੌਂਦੇ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਯਾਦ ਦੁਆਉਣ ਲਈ ਸੀ ਕਿ ਉਜਾੜ ਵਿਚ ਘੁੰਮਣ ਵੇਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੱਢੇਰੇ ਇਕ ਵਾਰ ਤਾਰਿਆਂ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਸੁੱਤੇ ਸਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪਰਬ ਵਾਢੀ ਦੇ ਬਾਅਦ ਆਉਂਦਾ ਸੀ ਇਸ ਕਰਕੇ ਇਹ ਚੰਗੀ ਫ਼ਸਲ ਲਈ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਨਾਲ ਵੀ ਜੁੜਿਆ ਸੀ। ਡੇਰਿਆਂ ਦਾ ਪਰਬ ਜਸ਼ਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਇਹ ‘ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋਣ ਦਾ ਤਿਉਹਾਰ’ ਦੇ ਰੂਪ ਮਨਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੋਵੇਗਾ।¹

ਪਰਬ ਦਾ ਦਿਨ ਨੇੜੇ ਆਉਣ ਤੇ, ਦੇਸ਼ ਦੇ ਬਾਹਰ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਯਹੂਦੀ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਜਾਣ ਲਈ ਨਿੱਕਲ ਪੈਂਦੇ ਸਨ। ਯਿਸੂ ਦੇ ਭਾਈਆਂ ਨੇ ਉਹਨੂੰ ‘ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਗਤ ਉੱਤੇ

ਪਰਗਟ' (7:4) ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਿਆਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪਰਥ ਵਿਚ ਜਾਣ ਲਈ ਉਕਸਾਇਆ ਸੀ। ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਉਹ ਦੇ ਭਰਾ ਵੀ ਉਸ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਰਦੇ' (7:5) ਇਸ ਕਰਕੇ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਮਜ਼ਾਕ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਭਾਵ ਸੀ ਕਿ 'ਪਿੰਡ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਤੇਰੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਣ ਨਾਲ ਤੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੇਰੇ ਵਿਚ ਕੋਈ ਖ਼ਾਸ ਗੱਲ ਹੈ। ਤੂੰ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਵਰਗੇ ਵੱਡੇ ਘਰ ਵਿਚ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ, ਜਿੱਥੇ ਪੜ੍ਹੇ ਲਿਖੇ ਲੋਕ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ? ਫਿਰ ਵੇਖਾਂਗੇ, ਤੇਰੀ ਗੱਲ ਕੋਈ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਹੀਂ!' ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਿਆਸੀ ਲੀਡਰ ਸਮਝ ਕੇ ਦੁਨਿਆਵੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਉਸਦਾ ਅਰਥ ਕੱਢ ਰਹੇ ਸਨ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਯਿਸੂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਪਰਥ ਵਿਚ ਨਾ ਜਾ ਕੇ ਗਲੀਲ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਦਾ ਸੀ। ਉਹਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਵਿਚ ਉਸਦੀ ਜਾਨ ਨੂੰ ਖ਼ਤਰਾ ਹੈ (5:18; 7:1) ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਸਮੇਂ ਸਾਰਣੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਸਮੇਂ ਸਾਰਣੀ ਅਨੁਸਾਰ ਚੱਲਣ ਤੋਂ ਨਾਂਹ ਕਰ ਦਿੱਤੀ (7:6, 8, 30)। ਇਸ ਕਰਕੇ ਉਸ ਨੇ ਗਲੀਲ ਵਿਚ ਰੁਕ ਕੇ ਆਪਣੇ ਭਾਈਆਂ ਨੂੰ ਪਰਥ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਣ ਦਿੱਤਾ।

ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਚਲੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਯਿਸੂ ਆਪ ਵੀ ਪਰਥ ਵਿਚ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਪਰ ਉਵੇਂ ਨਹੀਂ ਜਿਵੇਂ ਉਹਦੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੇ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਉਪ ਚੁੱਪ ਕਰਕੇ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਹਨੇ ਆਪਣੀ ਪਛਾਣ ਗੁਪਤ ਰੱਖੀ।

“ਮੇਰਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਮੇਰਾ ਨਹੀਂ”

ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚ ਵਿਰਤਾਂਤ ਯੂਹੰਨਾ ਇੱਥੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਲੱਗਾ ਕਿ ਡੇਰਿਆਂ ਦੇ ਪਰਥ ਦੌਰਾਨ ਯਿਸੂ ਦੇ ਉਪਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਭੀੜ ਮੰਨਦੀ ਸੀ। ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਤੇੜੇ ਚੱਲਦੇ, ਨਾਵਾਕਿਫ਼ ਆਦਮੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਵਿਖਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਯਿਸੂ ਨਾਸਰੀ ਬਾਰੇ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਚਰਚਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਲਈ ਰੁਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਯਹੂਦੀ ਆਗੂ ਵੀ ਭੈਭੀਤ ਹੋ ਕੇ ਉਸ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਝਗੜੇ ਦਾ ਕਿਆਫ਼ਾ ਲਾ ਕੇ ਉਸਦੇ ਆਉਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਲੋਕ ਯਿਸੂ ਤੇ ਦੋ ਧੜਿਆਂ ਵਿਚ ਵੰਡੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਕਈ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ ਕਿ 'ਉਹ ਭਲਾ ਮਨੁੱਖ ਹੈ,' ਜਦਕਿ ਹੋਰ ਇਹ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੇ ਸਨ ਕਿ 'ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਭਰਮਾਉਂਦਾ ਹੈ' (7:12)। ਇਹ ਚਰਚਾ ਡਰ ਕੇ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਦੱਸ ਦਿੰਦੇ ਸਨ। ਪੂਰੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ ਇਹ ਗੱਲ ਫੈਲ ਗਈ ਕਿ ਲੰਬੜਦਾਰ ਲੋਕ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਮਰਵਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਹਮਾਇਤ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਅੰਤ ਵੀ ਉਹਦੇ ਵਰਗਾ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ!

ਪਰਥ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕਿਤੇ ਯਿਸੂ ਹੈਕਲ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਵਿਚ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਭੀੜ ਮੌਜੂਦ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਲੱਗ ਪਿਆ। ਯਹੂਦੀ ਲੋਕ ਉਸਦੀ ਸਮਝ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ ਸਨ ਅਤੇ ਦੰਗ ਸਨ ਕਿ ਉਸਨੂੰ 'ਬਿਨ ਪੜ੍ਹੇ ਵਿੱਦਿਆ ਕਿੱਥੋਂ ਆ ਗਈ?' (7:15)।^੧ ਯਿਸੂ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਸਿੱਖਿਆ ਉਹਦੀ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਉਸਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਇਲਾਵਾ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੁਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦੁਆਇਆ ਕਿ ਜੋ ਕੋਈ ਪਿਤਾ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਪੂਰਿਆਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਜਾਣ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਸਹੀ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ (7:16-19): 'ਸੋ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ

ਮੇਰੀ ਸਿੱਖਿਆ ਮੇਰੀ ਆਪਣੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਉਹ ਦੀ ਹੈ ਜਿਨ ਮੈਨੂੰ ਘੱਲਿਆ। ਜੇ ਕੋਈ ਉਹ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਪੂਰੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੇ ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਵਿਖੇ ਜਾਣੇਗਾ ਭਈ ਇਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਤੋਂ ਹੈ ਜਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਵੱਲੋਂ ਬੋਲਦਾ ਹਾਂ। ...'

ਆਗਿਆਕਾਰ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਵਿਚ ਬੜਾ ਪੱਕਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਇਕ ਲੇਖਕ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਹੈ: "ਸਿਰਫ਼ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੀ ਆਗਿਆਕਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਆਗਿਆਕਾਰ ਹੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਹੈ।"³ ਇਸ ਹਕੀਕਤ ਨੂੰ ਇਕ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਗੀਤ 'ਟਰੱਸਟ ਐਂਡ ਓਬੇਅ' ਵਿਚ ਬੜੀ ਖੂਬਸੂਰਤੀ ਨਲ ਵਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਗੀਤ ਦਾ ਹਿੰਦੀ ਅਨੁਵਾਦ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ:

ਉਸ ਕਾ ਪਿਆਰ ਬੇ ਬਿਆਨ,
ਕੌਨ ਕਰੇਗਾ ਬਖਾਨ
ਯਿਸੂ ਪਿਆਰੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜਾਨ ਦੀ,
ਉਸਕੀ ਉਲਫ਼ਤ ਅਜੀਬ ਜ਼ਾਹਿਰ ਹਮ ਪਰ ਗ਼ਰੀਬ,
ਜ਼ਾਹਿਰ ਸਭ ਪਰ ਜੋ ਮਾਨਤੇ ਮਸੀਹ।⁴

ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਦੀਨ ਅਤੇ ਅਗਿਆਕਾਰੀ ਮਨ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਵੇਂ ਹੀ, ਘਮੰਡੀ ਅਤੇ ਬਾਗ਼ੀ ਮਨ ਖ਼ੁਦਾ ਦੀ ਗੱਲ ਟਾਲਣ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨਕਾਰਨ ਦਾ ਕਾਰਣ ਬਣਦਾ ਹੈ।

ਜਦ ਯਿਸੂ ਨੇ ਭੀੜ ਵਿਚ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਮਰਵਾਉਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕਰਨ ਤੇ ਝਾੜਿਆ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇੱਛਾ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ ਕਿ ਯਿਸੂ ਵਿਚ ਦੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾ ਹੈ (7:20)। ਆਪਣੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਉਹ ਕਹਿ ਰਹੇ ਸਨ 'ਤੂੰ ਤਾਂ ਪਾਗਲ ਹੈ!' ਤਾਂ ਵੀ, ਯਿਸੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਕਰਦਿਆਂ ਲੰਗੜੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ,⁵ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿਚ ਯਹੂਦੀ ਆਗੂਆਂ ਨੇ ਉਹਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹਿਆ ਸੀ (7:21-24)।

“ਮੈਂ ਸੁਰਗ ਤੋਂ ਆਇਆ ਹਾਂ”

ਯਿਸੂ ਨਾਲ ਸਾਹਮਣਾ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿਣ ਤੇ ਭੀੜ ਦੀ ਉਲਝਣ ਵਧ ਗਈ। ਕਈ ਲੋਕ ਹੈਰਾਨ ਸਨ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਐਨਾ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹੈਕਲ ਵਿਚ ਸ਼ਰੇਆਮ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਤੋਂ ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਸੀ (7:25, 26)। ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਵਿਚ ਯਹੂਦੀ ਆਗੂਆਂ ਦੇ ਨਾਕਾਮ ਰਹਿਣ ਕਰਕੇ ਕੁਝ ਲੋਕ ਹੈਰਾਨ ਸਨ ਕਿ ਸ਼ਾਇਦ ਰਹਿਬਰ ਵੀ ਇਸ ਨਿਚੋੜ ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਹਨ ਕਿ ਯਿਸੂ ਸਚਮੁਚ ਨਬੀ ਭਾਵ ਮਸੀਹਾ ਸੀ। ਹੋਰ ਲੋਕ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਸਨ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨਾਸਰਤ ਦਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਸੀ (7:27)। ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਅੜੇ ਰਹੇ ਕਿ ਮਸੀਹ ਦੇ ਆਉਣ ਦੀ ਥਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗੇਗੀ। ਫੇਰ, ਲੋਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਮੰਨਣ ਤੇ ਕਿ ਯਿਸੂ ਪਿਤਾ ਵੱਲੋਂ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸ ਦੁਸ਼ਟ ਵੱਲੋਂ ਸੀ, ਅਸੀਂ ਭੀੜ ਨੂੰ ਬੜੀ ਉਲਝਣ ਅਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਵਿਚ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ।

ਅਗਲਾ ਲਿਖਤੀ ਕਥਨ ਹੈਕਲ ਵਿਚ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਭੀੜ ਵੱਲੋਂ ਉਠਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਸੀ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਖੁੱਲ੍ਹੇਆਮ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਰਗੀ ਪਿਤਾ ਵੱਲੋਂ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ‘‘ਪੁਕਾਰ ਕੇ ਕਿਹਾ’’ (7:28, 29): ‘‘... ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਜਾਣਦੇ, ਨਾਲੇ ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਜੋ ਮੈਂ ਕਿੱਥੋਂ ਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਪਰ ਜਿਹ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਘੱਲਿਆ ਸੋ ਸੱਚਾ ਹੈ ਜਿਹ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ...’’

ਇਕ ਵਾਰ ਫੇਰ, ਯਿਸੂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਠੋਕਰ ਦੇ ਕੇ ਹਰ ਕਿਸੇ ਤੇ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਦੇ ਸੱਚ ਜਾਂ ਝੂਠ ਹੋਣ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਲੈਣ ਦਾ ਦਬਾਅ ਬਣਾ ਕੇ, ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਐਨਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੁਣ ਕੇ ਕਿ ਉਹ ਕੌਣ ਸੀ, ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਯਿਸੂ ਬਾਰੇ ਉਦਾਸੀਨ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਸੀ।

‘‘ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਓ ਅਤੇ ਪੀਓ’’

ਯਹੂਦੀਆਂ ਲਈ ਹੈਕਲ ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕੁਫਰ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਖਤਰਨਾਕ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਹ ਲੋਕ ਯਿਸੂ ਦੇ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ, ਸਾਫ਼ ਸਮਝ ਰਹੇ ਸਨ। ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਪਰ ਉਹ ਉਹਨੂੰ ਫੜ੍ਹ ਨਹੀਂ ਸਕੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸਾਨੂੰ ਫੇਰ ਯਾਦ ਦੁਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਸਮੇਂ ਸਾਰਣੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕਿਸੇ ਦੂਜੀ ਸਮੇਂ ਸਾਰਣੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣਾ ਨਾਮੰਜੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ (7:30)। ਲੀਡਰਾਂ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਡਰ ਇਸ ਅਹਿਸਾਸ ਕਰਕੇ ਸੀ ਕਿ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲੋਕ ਯਿਸੂ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਏ ਹਨ (7:31)। ਫ਼ਰੀਸੀਆਂ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਵਧੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਬਾਰੇ ਘੁਸਰ ਮੁਸਰ ਕਰਦੇ ਸੁਣ ਕੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਫੜ੍ਹਨ ਲਈ ਹੈਕਲ ਦੇ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਭੇਜੇ (7:32)। ਫੇਰ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤਕ ਫੜ੍ਹ ਨਾ ਸਕੇ ਜਦ ਤਕ ਉਹ ਆਪ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਸੀ (7:33-36)।

ਪਰਬ ਦੇ ਆਖ਼ਰੀ ਦਿਨ, ਯਿਸੂ ਫੇਰ ਖੜਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਮਸੀਹ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲੱਗਾ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਪਾਣੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਆਖਿਆ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦ ਤੰਬੂਆਂ ਦੇ ਪਰਬ ਦੇ ਇਕ ਭਾਗ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਇਕ ਮਸ਼ਹੂਰ ਰਵਾਇਤ ਥਾਂ ਬਣਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਹਰ ਰੋਜ਼ ਇਕ ਯਾਜਕ ਸ਼ਿਲੋਮ ਦੇ ਤਲਾਅ ਵਿਚ ਜਾਂਦਾ, ਸੋਨੇ ਦਾ ਇਕ ਘੜਾ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਭਰਦਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਸ ਨੂੰ ਜਲੂਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਹੈਕਲ ਵਿਚ ਲਿਆਉਂਦਾ ਸੀ। ਪਾਣੀ ਉਥੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਧੰਨਵਾਦ ਦੀ ਭੇਟ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਡੋਲਿਆ ਜਾਣਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ।⁶

ਇਸ ਅਨੰਦ ਭਰੇ ਜਸ਼ਨ ਦੇ ਚੱਲਦੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ, ‘‘ਜੇ ਕੋਈ ਤਿਹਾਇਆ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਵੇ ਅਤੇ ਪੀਵੇ! ਜੇ ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਲਿਖਤ ਅਨੁਸਾਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲ ਦੀਆਂ ਨਦੀਆਂ ਉਹ ਦੇ ਅੰਦਰੋਂ ਵਗਣਗੀਆਂ!’’ (7:37, 38)। ਐਨੀ ਹੀ ਅਹਿਮ ਉਹ ਗੱਲ ਹੈ ਜਿਹੜੀ ਇੱਥੇ ਯਿਸੂ ਬਾਰੇ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਲਿਖੀ: ‘‘ਪਰ ਉਹ ਨੇ ਇਹ ਗੱਲ ਆਤਮਾ ਦੇ ਵਿਖੇ ਆਖੀ ਜਿਹੜਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕੀਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਆਤਮਾ ਅਜੇ ਦਿੱਤਾ ਨਾ ਗਿਆ ਸੀ ਇਸ ਲਈ ਜੇ ਯਿਸੂ ਦਾ ਤੇਜ ਅਜੇ ਪਰਕਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੋਇਆ’’ (7:39)।

ਯਿਸੂ ਨੇ ਪਰਬ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਆਪਣੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਸਖ਼ਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਵੀ ਤਿੱਖੇ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਪਰਬ ਦੇ ਅਖ਼ੀਰ ਵਿਚ ਕਈ ਲੋਕ ਆਖ ਰਹੇ ਸਨ, ‘‘ਸੱਚੀ ਮੁੱਚੀ ਇਹ ਉਹੋ ਨਬੀ ਹੈ!’’ ਦੂਜਿਆਂ ਨੇ ਆਖਿਆ, ‘‘ਇਹ ਮਸੀਹ ਹੈ!’’ (7:40, 41)। ਉਸ ਸਮੇਂ ਤਕ ਉਸਦੀ ਸਰਗਰਮੀ ਗਲੀਲ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੰਜ ਹਜ਼ਾਰ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਜ਼ੋਸ਼ ਵਰਗੀ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰੋਟੀਆਂ ਅਤੇ ਮੱਛੀਆਂ ਖਾਧੀਆਂ ਹਨ (6:14)। ਇਹ ਲੋਕ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਫੜਨ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ ਵਿਚ ਸਨ। ਇਕ ਟਿੱਪਣੀ ਵਿਚ ਜੋ ਇਸ ਪੂਰੇ ਅਧਿਆਇ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਕਰਦੀ ਲਗਦੀ ਹੈ, ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਲਿਖਿਆ, ‘‘ਸੋ ਉਹ ਦੇ ਕਾਰਣ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਫੁੱਟ ਪੈ ਗਈ’’ (7:43)।

ਮਹਾ ਯਾਜਕਾਂ ਕੋਲ ਜਾਣ ਸਮੇਂ ਹੈਕਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਖ਼ਾਲੀ ਹੱਥ ਸਨ। ਉਹ ਵੀ, ਹੁਣ ਯਿਸੂ ਦੀ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਬੁੱਧੀ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਭੈਭੀਤ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਜਾ ਕੇ ਦੱਸਿਆ, ‘‘ਇਹ ਦੇ ਤੁੱਲ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖ ਨੇ ਬਚਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ!’’ (7:46)। ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਸਾਡਾ ਕ੍ਰੋਧ ਵਿਚ ਭਰ ਗਏ। ਮਹਾ ਯਾਜਕਾਂ ਅਤੇ ਫ਼ਰੀਸੀਆਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਡਾਂਟਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਅਗਿਆਨੀ ਅਤੇ ਮੂਰਖ ਲੋਕ ਹੀ ਯਿਸੂ ਦੇ ਬਹਿਕਾਵੇ ਵਿਚ ਆਏ ਹਨ। ਜਵਾਬ ਵਿਚ ‘‘ਨਹੀਂ!’’ ਸੁਣਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਵਿਚ ਲੀਡਰਾਂ ਨੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ, ‘‘ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਭਰਮਾਏ ਗਏ? ਭਲਾ, ਸਰਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਫ਼ਰੀਸੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਹ ਨੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕੀਤੀ ਹੈ?’’ (7:47, 48)। ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਵਿਰਤਾਂਤ ਵਿਚ ਨਿਕੁਦੇਮੁਸ ਦੇ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਆਉਣ ਦੀ ਗੱਲ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ।

ਯਹੂਦੀ ਸਭਾ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਨਿਕੁਦੇਮੁਸ ਨੇ, ਅੱਗੇ ਵਧ ਕੇ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਦੁਆਇਆ ਕਿ ਸ਼ਰਾ ਕਿਸੇ ਆਦਮੀ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣੇ ਬਗ਼ੈਰ ਉਸਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਉਂਦੀ (7:50, 51)। ਇਸ ਨਾਲ ਯਿਸੂ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਮੰਨਣਯੋਗ ਨਾ ਹੁੰਦਾ, ਫਿਰ ਵੀ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਰਾਤ ਵੇਲੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਖ਼ੁਦਾ ਦੇ ਇਕ ਡਰਪੋਕ ਖੋਜੀ ਦਾ ਇਹ ਦਲੇਰੀ ਵਾਲਾ ਕਦਮ ਸੀ। ਸਾਫ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਨਿਕੁਦੇਮੁਸ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਯਿਸੂ ਵਿਚ ਵਧਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਅਜੇ ਵੀ ਉਹ ਇਕ ਗੁਪਤ ਚੇਲਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਯਹੂਦੀ ਲੀਡਰਾਂ ਤੋਂ ਡਰਦਾ ਸੀ। ਨਿਕੁਦੇਮੁਸ ਦੀ ਟਿੱਪਣੀ ਲਈ ਉਸਦਾ ਜਵਾਬ ਤੁਰਤ ਅਤੇ ਕ੍ਰੋਧ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ: ‘‘ਭਲਾ ਤੂੰ ਗਲੀਲ ਨਹੀਂ ਹੈ?...’’ (7:52)। ਉਹ ਤਰਕ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ ਬਲਕਿ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਜਤਾਅ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਹ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਸਨ ਉਹ ਤਾਂ ਯਿਸੂ ਦੇ ਬਚਾਅ ਵਿਚ ਆਉਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਚੁੱਪ ਖ਼ਾਮੋਸ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਪੁੱਛਣ ਦਾ ਇਕ ਢੰਗ ਸੀ ਕਿ ‘‘ਭਲਾ ਤੂੰ ਬੁੱਧੂ, ਮੂਰਖ ਜਾਂ ਕਾਫ਼ਰ ਹੈ?’’ ਨਿਕੁਦੇਮੁਸ ਦੇ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣ ਤੇ ਉਹ ਅਧਿਆਇ ਸਹੀ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਇਕ ਝਗੜਾਲੂ ਅਤੇ ਫੁੱਟ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਵਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਹੁਤੇ ਲੋਕ ਖਿਝ ਜਾਂ ਘਮੰਡ ਕਰਕੇ ਫੁੱਟ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਯਿਸੂ ਵਿਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇੰਜੀਲ ਦੀ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਹੀ, ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਸੱਚਾਈ ਤੇ ਅਧਾਰਿਤ ਇਕ ਸਖ਼ਤ ਪਸੰਦ ਚੁਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ (1:11, 12)। ਅਖ਼ੀਰ ਵਿਚ ਲੋਕ ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਫਿਰ ਨਫ਼ਰਤ (7:7)। ਯਿਸੂ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਫ਼ੈਸਲਾ ਨਾ ਲੈਣ ਦੀ ਘਾਤਕ

ਵਿਲਾਸਤਾ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣੇ ਨਾਂਹ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਸਾਰ

ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚ, ਅਲਾਮੋ ਦੀ ਲੜਾਈ ਦਾ ਸਖ਼ਤ ਫ਼ੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਇਕ ਵਧੀਆ ਉਦਾਹਰਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 1836 ਵਿਚ ਦੋ ਸੌ ਥੋੜ੍ਹੇ ਕੁ ਵੱਧ ਫ਼ੌਜੀਆਂ ਦੀ ਇਕ ਟੁਕੜੀ ਨੇ ਜਨਰਲ ਸੈਂਟਾ ਐਨਾ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੀ ਛੇ ਹਜ਼ਾਰ ਮੈਕਸਿਕਨ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਡਟ ਕੇ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕੀਤਾ। ਦੋ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਤਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਲਾਮੋ ਨੂੰ ਨਾਮੁਮਕਿਨ ਬੋਝ ਤੋਂ ਬਚਾਈ ਰੱਖਿਆ। ਫਿਰ 5 ਮਾਰਚ ਨੂੰ, ਜੋ ਆਖ਼ਰੀ ਹਮਲੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲੀ ਰਾਤ ਸੀ, ਵਿਲੀਅਮ ਬੈਰੇਟ ਟ੍ਰੇਵਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਦਮੀਆਂ ਦੀ ਇਕ ਬੈਠਕ ਬੁਲਾਈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਦਿਆਂ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਹਮਲਾਵਰ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਕੰਧਾਂ ਤੋੜ ਕੇ ਲੰਘ ਆਉਣਗੇ, ਉਹਨੇ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਕੱਢ ਕੇ ਜ਼ਮੀਨ ਤੇ ਇਕ ਲਕੀਰ ਵਾਹ ਦਿੱਤੀ। ਉਸ ਨੇ ਉਸਦਾ ਸਾਥ ਦੇ ਕੇ ਅਲਾਮੋ ਦੀ ਹਿਫ਼ਾਜ਼ਤ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਲਕੀਰ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਆਖਿਆ। ਇਕ ਇਕ ਕਰਕੇ ਸਭ ਉਹ ਲਕੀਰ ਪਾਰ ਕਰ ਗਏ। ਜਿਸ ਬੋਝੀ ਨਾਮਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਜੋ ਇਕ ਗੁਦੜੀ ਵਿਚ ਲੇਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਬੀਮਾਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਲਕੀਰ ਦੇ ਪਾਰ ਆਉਣ ਲਈ ਨਾ ਕਿਹਾ ਗਿਆ। 184 ਬੰਦਿਆਂ ਦੀ ਟੁਕੜੀ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕੋ ਨੇ ਲਕੀਰ ਪਾਰ ਕਰਨੋਂ ਨਾਂਹ ਕੀਤੀ। ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਅਲਾਮੋ ਦੀ ਰਖਵਾਲੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਭ ਸਿਪਾਹੀ ਜੰਗ ਵਿਚ ਮਾਰੇ ਗਏ। ਉਸ ਦਿਨ ਲਕੀਰ ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਖੜਾ ਨਹੀਂ ਸੀ! ਫ਼ੈਸਲਾ ਲੈਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ।

ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਇੰਜੀਲ ਦੀ ਕਿਸੇ ਸਭਾ ਵਿਚ ਇਕ ਕਾਲਜ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੇ ਵਚਨ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਦਾ ਸੱਦਾ ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ। ਜੋ ਵਾਕ ਉਸ ਨੇ ਬੋਲਿਆ, ਉਹ ਯੂਹੰਨਾ 7 ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਸਫ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਇਕ ਕਾਰਡ ਤੇ ਲਿਖਿਆ, ‘‘ਬੜੀ ਦੇਰ ਤੋਂ ਮੈਂ ਵਾੜ ਤੇ ਬੈਠਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਵਾੜ ਹੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਰਹੀ ਹੈ।’’ ਸਚਮੁਚ, ਜਦ ਯਿਸੂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬਿਨਾਂ ਫ਼ੈਸਲਾ ਲਏ ਵਾੜ ਤੇ ਬੈਠਣ ਦਾ ਕੋਈ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਫ਼ੈਸਲਾ ਲਿਆ ਹੈ?

ਟਿੱਪਣੀਆਂ

¹ *ਦਿ ਬਾਈਬਲ, ਐਨ ਅਮੈਰੀਕਨ ਟ੍ਰਾਂਸਲੇਸ਼ਨ*, ਸੰਪਾ. ਜੇ. ਐਮ. ਪੋਵਿਸ ਸਮਿੱਥ ਐਂਡ ਐਡਗਰ ਜੇ. ਗੁੱਡਸਪੀਡ (ਸ਼ਿਕਾਗੋ: ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਆਫ਼ ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਪ੍ਰੈੱਸ, 1939)। ² ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 4: 13 ਵਿਚ ਪਤਰਸ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਮਹਾਂਸਭਾ ਸਾਹਮਣੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਲੇਰੀ ਅਤੇ ਹਿੰਮਤ ਕਰਕੇ ਅਜਿਹੀ ਹੀ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ³ *ਡਿਏਟ੍ਰਿਚ ਬੇਨਹੋਫ਼ਰ, ਦ ਕੌਸਟ ਆਫ਼ ਡਿਸਾਈਪਲਿਨ* (ਨਿਊ ਯਾਰਕ: ਮੈਕਮਿਲਨ ਕੰ., 1937), 69. ⁴ ਡੀ. ਬੀ. ਟਾਊਨਰ ਦੇ ਗੀਤ ‘‘ਟਰੱਸਟ ਐਂਡ ਓਬੇਅੰਸ’’ ਦਾ ਇਹ ਹਿੰਦੀ ਅਨੁਵਾਦ ਹੈ। ਸੰਗੀਤ ਜੇ. ਐਚ. ਸੈਮਿਸ। ⁵ ਵੇਖੋ 5: 1-18. ⁶ *ਦਿ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਸਟੈਂਡਰਡ ਬਾਈਬਲ ਇਨਸਾਈਕਲੋਪੀਡੀਆ*, ਸੋਧਿਆ ਅੰਕ ਸੰਪਾ. ਜੈਫ਼ਰੀ ਡਬਲਯੂ. ਬ੍ਰੈਮਿਲੇ (ਗ੍ਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸ਼ਿਗਨ: ਵਿਲੀਅਮ ਬੀ. ਈਰਡਰਮੈਂਸ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਕੰ., 1979), 1:535 ਵਿਚ ਆਰ. ਕੇ. ਹੈਰੀਸਨ, ‘‘ਫੀਸਟ ਆਫ਼ ਬੁਥਜ਼।’’